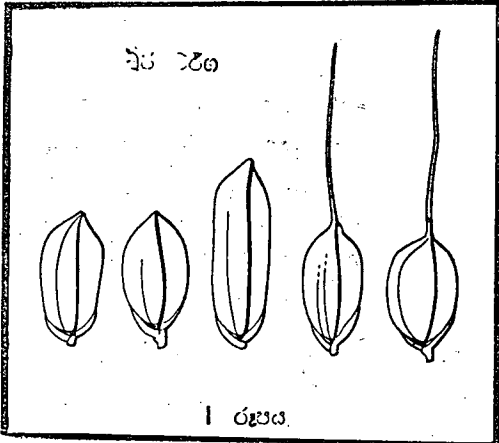
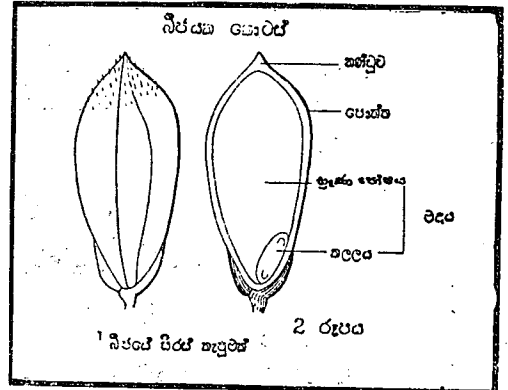

හොඳ තත්ත්වයේ බීජ

නොයෙක් වර්ගයේ වී බීජ අපි දැක ඇත්තෙමු. ඒවා එහි හැඩය, වර්ගය ප්‍රමාණය සහ නෂ්ටවේ දිග අනුව වර්ග කීපයකට වෙන් වී ඇති බව දැකිය හැකිය. (1- රූපය) 2 රූපයේ දැක්වෙන්නේ වී බීජයක සිරස් කැපුමකි. එහි සඳහන් පොත්ත (දහසියා, ලෙස ඉවත් කරන) ලෙස නම් කර ඇති කොටස බීජයේ ඇති තද ආවරණයයි. පොත්තෙන් ආවරණය වී ඇත්තේ මදය නම් කොටසයි. එය කොටස් දෙකකින් යුක්ත ය. එනම් හුණ පෝෂය හා කලලයයි. හුණ පෝෂය සෑදී ඇත්තේ විශේෂ

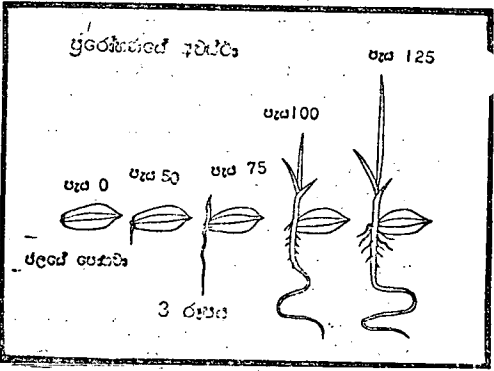

යෙන් පිෂ්ටය, සීනි, ප්‍රෝටීන් හා මේදයෙනි. මේවා කලලයේ වර්ධනය සඳහා ආහාර වශයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගනී. ඇත්ත වශයෙන් ම කලලය සඳහා වූ ආහාර ගබඩාවක් ලෙස හුණ පෝෂය සැලකිය හැකිය. එහි 80% පමණ අඩංගු වන්නේ පිෂ්ටයයි. බීජ ප්‍රරෝහනයේ දී හුණ පෝෂයේ ගබඩා වී ඇති ආහාර කලලය ප්‍රයෝජනයට ගෙන අංකුරය හා මුල් බවට ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වේ. ජබී ප්‍රරෝහනයේ අවස්ථාවන් 3 රූප සටහනේ දැක්වේ.

බීජ ප්‍රරෝහනය සඳහා බලපාන ප්‍රධාන සාධක කීපයක් ඇත. ඒවා නම් උෂ්ණත්වය, ජලය හා

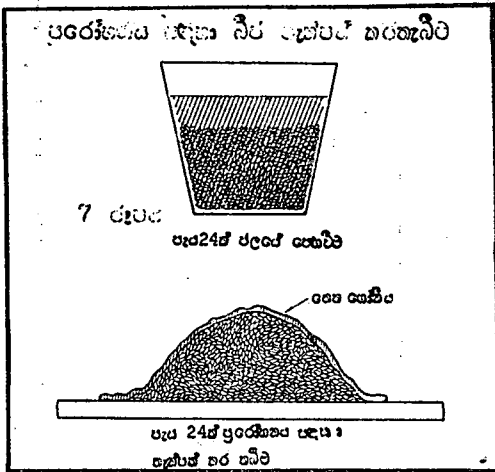
වාතයේ පැවැත්මයි. දැන් අපි ඒ එක් එක් ප්‍රධාන සාධකය ප්‍රරෝහනය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය ගැන සලකා බලමු.

බීජ ප්‍රරෝහනය සඳහා මූලික අවශ්‍යතාවය වනුයේ බීජය තුළට හොඳින් ජලය උරා ගැනීමයි. (4 රූපය) ප්‍රරෝහනය වන බීජයක තුළ බොහෝ සංකීර්ණ ක්‍රියා වලින් රාශියක් සිදුවන අතර එහිදී කෙරෙන්නේ කලලයට අවශේෂනයට පහසු සරල ආහාර බවට හුණ පෝෂයේ ගබඩා වී ඇති පිෂ්ටය, සීනි, ප්‍රෝටීන් සහ මේදය පත්වීමයි. මේ ක්‍රියා වලින් ආරම්භ වීම සඳහා බීජය තුළට හොඳින්

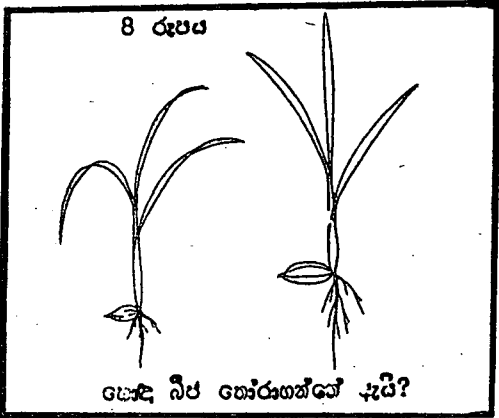

වැඩේ. මෙහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ ඉන් ඇතිවන පැලය සිහින් දිගට ඉතා දුර්වල එකක් වීමය. සමහර අවස්ථාවක වඩා ගැඹුරු ජලය තුළ ඇති ප්‍රරෝහනයවූ බීජයක අංකුරය වාතය නොලැබීම යාම නිසා විනාශ වීමට ද ඉඩ ඇත.

අප මීට ඉහත දී දැක් වූ පරිදි ප්‍රරෝහනය වන බීජයක් තුළ සිදුවන සංකීර්ණ ක්‍රියාදාමයන් සිදුවීම සඳහා ජලය උරා ගත් පසු ඒ සඳහා නියමිත උණුසුමක් ද අවශ්‍ය වේ. එවිට කලලයේ වර්ධනය ද සිසුයෙන් සිදුවේ. පහත් උෂ්ණත්වයක දී බීජය තුළ සිදුවන ක්‍රියාදාමයන් අඩුවීමෙන් සිදුවන අතර කලලයේ වර්ධනය ද හීන වේ. මේ කෙසේ වෙතත් ඉතාම ඉහල උෂ්ණත්වයක දී ද ප්‍රරෝහනය සිදු නොවේ. මෙයින් අදහස් වන්නේ බීජ ප්‍රරෝහනය සඳහා සුදුසු උෂ්ණත්ව පරාසයක් ඇති බවය. (6 රූපය) සාමාන්‍යයෙන් මේ සඳහා සුදුසුම උෂ්ණත්වය සෙ. ශ්‍රේ. අංශක 30 ලෙස සැලකිය හැකිය.

වී බීජප්‍රරෝහණය සඳහා සුදුනම් කර ගතයුතු ආකාරය ගැන විමසා බලමු. (7 රූපය) පැය 24 පමණ ජලය පොහවා තැබීමෙන් පසු හොඳින් සෝදා ගත් බීජ ජලය බැස යාම සඳහා තැබීමෙන් පසු සිමෙන්ති හෝ ලෑලි මතුපිටත් මත ගොඩගසා තෙත ගෝනියකින් වසා පැය 24 ක් පමණ තැන්පත් කර තැබිය යුතුය. මෙසේ තැන්පත් කර තැබීමෙන් සියලුම බීජ යන් අවශ්‍ය උෂ්ණත්වය පවත්වා ගත හැකිය. මේ නිසා කලලයේ වර්ධනය ද වේගවත් කරගත හැකිය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සියළුම බීජයන්ගේ ඒකාකාර ප්‍රරෝහනයක් සිදු වේ. ප්‍රරෝහනයේ දී ඇති උෂ්ණත්වය ඉතා අධික නම්

බීජ ප්‍රරෝහන අනුපාතය අඩුවන අතර සමහර අවස්ථා වලදී මුල් ඇදී ඇති බීජයන් විනාශ වී යා හැකිය.

භූණ පෝෂයේ අඩංගු ආහාර කලලයේ වර්ධනයට උපකාර වන බව මීට පෙර දී සාකච්ඡා කළෙමු. එකම වර්ගයේ බීජ සැලකූ විට ප්‍රමාණයේ ලොකු බීජ තුළ විශාල ආහාර ප්‍රමාණයක් අඩංගු වන අතර එම බීජ වලින් ඇදෙන අංකුර හොඳින් වැඩේ. (8 රූපය) එම අංකුර නිරෝගිමත් හා ශක්තිමත් වනු ඇත. එසේම ඉන් ඇතිවන ශාක වල මූල පද්ධතිය ඉතා හොඳ තත්ත්වයේ එකකි. ශාක ප්‍රරෝහනයෙන් පසු ඇති වන මූල පත්තතියෙන් අවශෝෂණය කර ගන්නා පෝෂා කෙටස් එතැන් සිට ශාක වර්ධනයට බලපාන බැවින් ඉතා හොඳ මූල පද්ධතියක් තිබීමේ ඇති වැදගත්කම මොනවට පැහැදිලිය. නිරෝගි අංකුර වලින් ඇතිවන ශාක ඉතා හොඳින් ඉක්මණින් වැඩෙන අතර දුර්වල අංකුර වලින් ලැබෙන ශාක ඉතා සෙමෙන් වැඩේ. එමෙන්ම ඒ ශාක ඉතා දුර්වල ද වේ. එමනිසා හොඳ තත්ත්වයේ බීජ වලින් ඒකාකාර ප්‍රරෝහණයක් බලාපොරොත්තු විය හැකි අතර හොඳ ශාක වර්ධනයක් ද බලාපොරොත්තු විය හැකිය.

අප මෙතෙක් කෙටියෙන් සලකා බැලූ කරුණ වලින් අපට පෙනී යන්නේ වඩා හොඳ ගොයම් පැලයක් ලබා ගැනීම සඳහා බිත්තර වී ලෙස ගන්නා වී බීජයන් හොඳ තත්ත්වයේ ඒවා විය යුතු බවය. මේ නිසා අපට නිසැකයෙන්ම කිව හැක්කේ වඩා කීසාර්ථක අස්වැන්නක් සඳහා අප තෝරා ගන්නා බිත්තර වී ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් ගන්නා බවයි.

* යෙහි අඩංගු රූප සටහන් හා විස්තර අන්තර් ජාතික සහල් පර්යේෂණායතනයේ ශ්‍රත්තියක් ඇසුරිනි.